

observant 27

Informatie- en opinieblad van de Universiteit Maastricht • Redactieadres: Postbus 616, 6200 MD Maastricht • Jaargang 17, 27 maart 1997



Daar zitten ze dan, netjes op een rijtje en gehuld in het mooiste verenigingspakje dat ze konden vinden. Alles over de polo met opdruk van Aegae, de 'drie-d' van Tragos en het chokertje van Circumflex op pagina 7 tot 9 (foto Franco Gori)

Budget andere universiteiten schommelt nauwelijks

Ritzen geeft zes miljoen extra aan Maastricht

De universiteiten kunnen al bijna uitrekenen hoeveel geld ze in 1998 van minister Ritzen krijgen. Dat zal in de meeste gevallen vrijwel hetzelfde zijn als dit jaar. Alleen Maastricht gaat er zo'n zes miljoen gulden op vooruit.

Veel hangt af van het bedrag dat minister Ritzen voor alle universiteiten gezamenlijk beschikbaar zal stellen. Dat wordt pas op Prinsjesdag bekend. Maar hoe dat gezamenlijke bedrag verdeeld wordt over de afzonderlijke universiteiten is al tot op grote hoogte te voorspellen.

Ritzen heeft in ieder geval besloten dezelfde verdelingsregels te gebruiken als voor het lopende jaar, 1997. In die regels (in ambtenarenjargon 'STABEK' genoemd) spelen aantallen studenten, promoties en dergelijke slechts een heel kleine rol. Schommelingen in die cijfers zijn de afgelopen jaren de voornaamste oorzaak geweest van dalende of stijgende budgetten van universiteiten. Alleen universiteiten die ten opzichte van vorig jaar echt flink gegroeid of gekrompen zijn, merken dat volgend jaar in hun budget. In 1998 gaat dat echter alleen op voor Maastricht. Die universiteit krijgt op

grond van de studententoeinstroom waarschijnlijk zes miljoen gulden extra. Collegevoorzitter dr. K. Dittrich is blij met het extraatje: "Dit komt goed uit. Dit hebben we sowieso nodig om de groei te financieren. De druk is hoog bij faculteiten als psychologie, 'geneeskunde' en economie. Hun studentenaantallen groeien snel maar dat succes vergt nogal wat."

Verder zijn er verschuivingen te verwachten in de budgetten voor onderzoek. Minister Ritzen wil zijn oude plan uitvoeren om vier jonge universiteiten (Rotterdam, Twente, Maastricht en Brabant) samen dertig miljoen gulden extra te geven. De acht andere universiteiten moeten dat bedrag inleveren. De zaak ligt 'gevoelig', want Ritzen heeft in 1992 al eens een poging gedaan deze verschuiving tot stand te brengen. Dat leidde tot een ruzie die uitgevochten is tot aan de Raad van State - en die Ritzen heeft verloren. De nasleep daarvan is pas in december jongstleden afgehandeld. De acht universiteiten die Ritzen nu opnieuw wil laten inleveren, staan niet te springen om hetzelfde gevecht nog eens te voeren. De vier begunstigde universiteiten zullen in 1998 overigens weinig van de verschuiving merken. Op grond van Ritzens besluit uit 1992 krijgen zij al vier jaar lang het bedrag dat ermee gemoed.

De enige echte onzekerheid is welke ge-

volgen de selectie van toponderzoekscholen voor het budget van de universiteiten zal krijgen. Als de ene universiteit veel toponderzoek blijkt te herbergen en de ander juist weinig, zal dat tot verschuiving van geld leiden. Maar dat zal in 1998 per universiteit hooguit om een miljoentje gaan. Het overleg over de details van de STABEK-verdelingsregels moet in

de loop van april afgerond worden. STABEK geldt, net als vorig jaar, als overgangsregel. Minister Ritzen wil voor 1999 heel nieuwe regels opstellen. Waarschijnlijk zal hij ook daarover meer melden op Prinsjesdag, in het Hoger Onderwijs en Onderzoek Plan 1998 dat dan verschijnt.

HOP, Hanne Obbink/Riki Janssen

Cao biedt bescherming bij gedwongen ontslag

Universitair personeel kan voortaan alleen gedwongen worden ontslagen als dat lang van tevoren is aangekondigd. Wie ontslagen wordt, heeft tweeënehalf jaar recht op steun bij het vinden van nieuw werk. Dat staat in het deze week gesloten akkoord over de cao voor universiteiten. De cao moet nu goedgekeurd worden door de achterban en zal dan met terugwerkende kracht op 1 april van kracht worden. Hij loopt tot eind 1998. De meest omstreden kwesties in de onderhandelingen waren de gedwongen ontslagen en de tijdelijke aanstellingen. De bonden wilden ontslagen verbieden en tijdelijke aanstellingen sterk beperken. De werkgevers wilden in beide kwesties juist de handen vrij hebben om

personeel mobiel te houden. Ontslagen, zo is nu afgesproken, mogen alleen bij een 'reorganisatie'. De werkgever moet die eerst melden bij de bonden. Pas twintig maanden na die melding kan personeel ontslagen worden. Dat krijgt tijdens die twintig maanden en daarna nog eens tien maanden recht op zaken als sollicitatietraining en outplacement. Tijdelijke aanstellingen mogen voortaan niet langer duren dan vijf jaar, zonder uitzonderingen. Voor ondersteunend personeel tot schaal tien geldt zelfs een grens van drie jaar. De bonden zijn uiteindelijk wel gezwich voor de werkgevers om de gronden waarop personeel tijdelijk aangesteld kan worden ruim te omschrijven. (HOP)

Volgende week verschijnt er in verband met Pasen geen Observant. Het eerstvolgende nummer komt op donderdag 10 april uit.

3

Gemeente Maastricht wil Kamerburo niet meer subsidiëren

5

De dubbelrol van onderwijsprofessor Winand Wijnen

7-9

Hoe modieus is de Maastrichtse student?

14

Eéééeten met Agnes

16

Wijzelf over God

Architect Jo Coenen maakt masterplan voor universitaire binnenstadsgebouwen Schaven aan het 'Quartier Universitaire' in Maastricht

Een stuk van de gevel van het voormalige gerechtsgebouw aan de Minderbroedersberg wordt 'naar achteren geplaatst', in het Bonnefantencomplex komt een *guesthouse* en een *facultyclub*, en de cour van het Jezuïetenklooster wordt overdekt. Ziedaar de ideeën van architect Jo Coenen voor een paar van de belangrijkste binnenstadsgebouwen van de universiteit.

De plannen staan uitgetekend in een chic vormgegeven boekwerk onder de naam 'Strategie Urban Campus; Universiteit Maastricht & binnenstad 2', waarvan de definitieve versie deze week is verschenen. Het is het vervolg op een eerdere uitgave in 1987, over hetzelfde onderwerp. Echte plannen zijn het overigens niet, vertelt ir. H. Beijer, hoofd van de dienst huisvesting: "Het is eerder een overzicht van de mogelijkheden. De instelling moet vervolgens kiezen wat men er van overneemt, en wanneer dat dan wordt uitgevoerd. De concrete voornemens komen terecht in het nieuwe huisvestingsplan, dat voor de zomer klaar moet zijn."

Het boek is vooral ook bedoeld om alle afzonderlijke plannen rond het universitaire gebouwenbestand in de binnenstad, het 'Quartier Universitaire', zoals Coenen het noemt, nu eens in samenhang met elkaar te zien. Zowel UM-bestuurders als ook de gemeente, die de vergunningen zal moeten verlenen, kunnen op die manier een beter inzicht verkrijgen, hoopt Beijer.

Waar de meeste schetsen aanpassingen van bestaande situaties behelzen, is er toch ook een opvallend nieuwbouwproject opgenomen. Het gaat om een pand van vijf verdiepingen achter Tongersestraat 49a, dat



De voorgevel van het gerechtsgebouw aan de Minderbroedersberg zou aan de rechterkant enige meters naar achteren moeten worden geplaatst (foto Nelsis Tutkey)

zich uit zal strekken tot op een flink deel van de huidige parkeerplaats tussen het Jezuïetenklooster en het Kruithuis. In het gebouw, met twee verdiepingen in de grond en drie erboven, zijn vooral studentenvoorzieningen gepland. Er zou onder andere ruimte komen voor verenigingen, voor een fietsenkelder, eventueel voor een mensa, en voor de burelen van de sportdienst LV&S en het Kamerburo. Verder, meldt Beijer, zou ook het conservatorium, dat op een steenworp afstand ligt, een deel van het gebouw betrekken. Dat idee is overigens niet in dit boek verwerkt. Of het gebouw werkelijk zal worden opgetrokken is nog niet bekend. Of vervolgens de mensa hier gehuisvest zal worden is ook nog onderwerp van bespreking. De ruimtenood die de mensa in het Jezuïetenklooster ervaart, kan op verschillende manieren opgelost worden. Een daarvan is verhuizing naar de nieuwbouw, een tweede is verhuizing naar het Bonnefantenklooster, dat binnen afzienbare tijd door de universiteitsbi-

bliotheek zal worden ontruimd. De UB vertrekt naar de (voormalige) Stadsbibliotheek. Ook voor de inrichting van dat pand heeft Coenen ideeën ontwikkeld. Wellicht het meest voor de hand liggend is evenwel de uitbreiding van de mensa op haar huidige plaats. Daarvoor zou de binnenplaats, de cour, van Tongersestraat 53 overdekt moeten worden. De schuine ruimteschipachtige puist (ook door Coenen ontworpen) die de binnenplaats insteekt en waar nu de speelkeuken in huist, zal dan eventueel weer worden afgebroken. Verder hoeft er aan het Jezuïetenklooster niet gedokterd te worden, behalve dan dat Coenen voorstelt om de tuin beter bereikbaar te maken voor het publiek. De ooit geplande wandelroute over de stadswallen functioneert niet omdat het dak van de collegezaal nog steeds niet begaanbaar is gemaakt, en omdat er geen trap bestaat die de verhoogde tuin met de Tongersestraat verbindt.

Wat er nu precies met het Bonnefan-

tenklooster moet gebeuren als de UB het pand verlaten heeft, is nog steeds onzeker. In het boek worden er een *guesthouse* en een *facultyclub* in geprojecteerd, maar in een algemeen overzicht valt het gebouw onder de categorie 'reserve'. Wat in ieder geval duidelijk is, zegt Beijer, is dat de UM het gebouw niet zal verkopen. Een *facultyclub* is overigens niet nieuw in de universitaire plannenmakerij: het zou gaan om een stijlvolle sociëteitsachtige ambiance waarin academici beschaafd kunnen verpozen, al dan niet met gasten. Een tamelijk rigoureuze bouwkundige ingreep tenslotte is voorzien bij het voormalige klooster en latere gerechtsgebouw aan de Minderbroedersberg, dat gereserveerd staat voor het college van bestuur en een aantal algemene diensten. De voorgevel zou aan de rechterkant (vanaf de straat gezien) enige meters naar achteren moeten worden geplaatst. Dit zou het monumentale karakter van de kerk "relativeren", schrijft Coenen. "De nieuwe functies vragen niet om de bestaande hiërarchische opbouw", vervolgt hij dan. Bovendien wordt op deze manier de beoogde looproute van de Minderbroedersberg naar en door het pand St. Servaasklooster 32, waar nu de financieel-economische dienst is gevestigd, meer geaccentueerd. Via deze route, die met onderdoorgangen moet worden gerealiseerd, wordt tevens de afstand tussen het oud-Gouvernement en het Minderbroederscomplex bekort. Een gebouw van een thuiszorgorganisatie dat tussen het complex en St. Servaasklooster 32 in ligt, wordt waarschijnlijk door de universiteit aangekocht, verklaart huisvestingshoofd Beijer.

Wammes Bos

Toetsen avondopleiding rechten blijven open voor dagstudenten

Er komt voorlopig geen 'tussenschot' tussen de avond- en dagopleiding van de juridische faculteit. De faculteit moet dagstudenten blijven toelaten tot de toetsen van de avondopleiding. Dat besliste de faculteitsraad afgelopen woensdag tijdens een wat chaotische vergadering. Eind april staat dit punt echter opnieuw op de agenda.

De hele discussie of er wel of niet een denkbeeldig schot tussen de twee opleidingen moet worden geplaatst, is ontstaan door een uitspraak van het College van Beroep voor de Examens (CBE). Dat college besliste onlangs dat de juridische faculteit dagstudenten moet toelaten tot de toetsen van de avondopleiding (en andersom) omdat er geen duidelijke afscheiding is tussen de studies. Maar een aanpassing van de facultaire Onderwijs en Examenregeling (OER) zou volgens het CBE al voldoende zijn om die mogelijkheid uit de wereld te helpen.

Afgelopen woensdag sprak de raad over de door de voorzitter van de examencommissie, prof. F. Stroink (tevens raadslid), zeer bepleite aan-

passing van de OER. Stroink wees er nog eens op dat de bestaande situatie (zonder tussenschot) een hoop extra organisatorisch werk met zich meebrengt voor het bureau onderwijs en studenten er bovendien toe verleidt om hun toets uit te stellen. Dat zou slecht zijn voor de studievoortgang.

De studenten in de raad, zo bleek pas tijdens de stemming, twijfelden echter aan die negatieve invloed op de studie. Een uitbreiding van het aantal tijdstippen waarop ze een toets kunnen maken is in hun ogen juist een groot voordeel. Daarom stemden zij voor handhaving van de huidige OER. Daarmee was het wijzigingsvoorstel verworpen.

Het wat verbouwereerde bestuurslid prof. Th. de Roos, die de decaan verving, vond echter niet dat de roep om meer herkansingen bepalend mag zijn voor het antwoord op de principiële vraag over de scheiding tussen de avond- en de dagopleiding. Daarom stelde hij voor om in april de OER opnieuw op de agenda te zetten en tijdens diezelfde vergadering apart nog een keer over de herkansingen te praten. De raad ging daarmee accoord.

Riki Janssen

Uitloters geneeskunde moeilijker naar Vlaanderen

Wie uitgeloot wordt voor een geneeskundestudie kan in de toekomst niet meer vanzelfsprekend terecht in Vlaanderen. De Vlaamse minister van onderwijs Van den Bossche wil het aantal eerstejaars geneeskunde aan banden leggen.

Op dit ogenblik studeren ongeveer tweeduizend Nederlanders geneeskunde in Vlaanderen. Tot nu toe konden die altijd wel een plaats vinden, omdat Vlaanderen geen beperkingen stelt aan het aantal geneeskundestudenten. Maar de Vlaamse minister van onderwijs Van den Bossche wil dat veranderen.

Op dit ogenblik heeft Vlaanderen drieduizend eerstejaars geneeskunde (tegen 1740 in Nederland). Van den Bossche weet nog niet hoe sterk hij dit aantal wil beperken. Hij heeft al wel aangekondigd dat de studentenstop in september 1998 moet ingaan. In Nederland zijn de geneeskundefaculteiten het onderling niet geheel eens over het beste toelatingstelsel. De medische faculteit van de Erasmus Universiteit verschilt van mening met haar zeven zusterfaculteiten; zij wil een groter aantal studenten toelaten op grond van examencijfers, en minder via loting. Het overlegorgaan van geneeskundefaculteiten stelde vorige week voor alleen scholieren met héél goe-

de eindexamencijfers zonder loting toe te laten aan studies met een studentenstop. Voor de rest moet het huidige systeem van gewogen loting gehandhaafd blijven.

De medici van de Erasmus Universiteit steunen daarentegen, als enige, de commissie-Drenth. Die wil de helft van de plaatsen reserveren voor scholieren met goede eindexamencijfers. De Rotterdamse geneeskundedeccaan prof.dr. C.D.A. Verwoerd noemt die voorstellen 'uitermate verstandig' en 'rechttoe rechtaan'. Pogingen om de gewogen loting te perfectioneren, leiden volgens hem tot een veel minder inzichtelijk stelsel dan dat van Drenth.

Het gevolg van Drenth's voorstel is dat wie gemiddeld ongeveer een 7,4 of hoger haalt, zonder loting toegelaten wordt. De meeste geneeskundefaculteiten willen echter alleen de echt goede scholieren toelaten, bijvoorbeeld iedereen die gemiddeld een acht of 8,5 haalt.

Het nu geldende systeem van 'gewogen loting' kwam vorig jaar in opspraak door een affaire aan de faculteit van Verwoerd. Scholiere Meike Vernooij werd toen, ondanks een examencijfer van gemiddeld 9,6, uitgeloot voor de geneeskundestudie aan de Erasmus Universiteit. De wet stond de faculteit niet toe Vernooij buiten de loting om toch toe te laten.

HOP, Hanne Obbink

Ombudsman heeft kritiek op USZO

De Nationale Ombudsman heeft veel kritiek op het USZO, de instantie die de uitkeringen in het onderwijs beheert. Het USZO reageert niet of te laat op brieven en telefoontjes. Ook begrijpen onacceptabel veel mensen de beslissingen van het USZO niet. De uitleg schiet danig te kort. (HOP)

Universiteit Groningen wint voorlichtingsprijs

De Groningse universiteit heeft de jaarlijkse prijs gewonnen voor de beste studentenvoorlichting. De prijs wordt toegekend door een jury waarin onder meer de studentenbonden vertegenwoordigd zijn. Die oordeelde dat de Groningse brochures eerlijke, heldere en uitnodigende informatie bieden. (HOP)

Schrale oogst kennisdebat

Het kennisdebat, de landelijke discussie over het onderwijs van na de eeuwwisseling, is ten einde. De oogst: een groot aantal vage plannen en de uitspraak van de politieke partijen dat het volgende kabinet meer geld moet uitgeven aan onderwijs. Minister Ritzen is tevreden. (HOP)

Slecht visitatierapport

De Inspectie van het Onderwijs wil dat minister Ritzen het visitatierapport over de opleidingen beeldende kunst en vormgeving afkeurt. Volgens de inspectie is het rapport 'onevenwichtig, fragmentarisch, weinig diepgaand en niet consequent'. (HOP)

GGK en psychologie werken samen

Studenten geestelijke gezondheidskunde (GGK) kunnen zich in de nabije toekomst met weinig extra moeite een titel als psycholoog verwerven. De faculteit der gezondheidswetenschappen en de commissie psychologie zijn het daarover eens. Tot nu toe was het zo dat afgestudeerde GGK-ers die ook doctoranda in de psychologie wilden worden, bij andere universiteiten moesten aankloppen om daar nog een aanvullend programma te volgen. Dat kostte dan een tot anderhalf jaar. Samenwerking met de Maastrichtse opleiding biedt nu de mogelijkheid om psychologie te integreren in de studie. Afhankelijk van het precieze programma dat wordt gevolgd kan de extra studietijd zelfs beperkt blijven tot drie maanden. Aan het einde daarvan beschikt men dan over twee titels.

Omgekeerd wordt het voor Maastrichtse psychologiestudenten mogelijk om blokken GGK te volgen, waarmee ze een stevig klinisch accent aan hun studie kunnen geven. Klinische psychologie wordt aan de UM in principe niet onderwezen. Dit omdat de minister van onderwijs slechts toestemming voor de nieuwe opleiding wilde geven als die zich zou beperken tot cognitieve en biologische psychologie en bestaande (klinische) opleidingen geen concurrentie zou aandoen. (WB)



De Postbank Studentenrekening Een beetje lucht in krappe tijden

De Postbank Studentenrekening: continu rood staan tot f 2.000,- (slechts 6% debetrente). Studentenkrediet tot f 10.000,-. Dag en nacht gratis pinnen, ook in het buitenland. Een handige spaarrekening. Plus: voordeelpakket met o.a. creditcard voor f 25,- per jaar. Gratis Girotel. Speciale verzekeringen tegen student-vriendelijk tarief. En de Studentenlijn, waar je 24 uur per dag, 7 dagen per week terecht kunt. Bel nu gratis 0800-0660 of kijk op internet: <http://www.postbank.nl>

POSTBANK 

Prof. Wijnen heeft geen probleem met dubbele pet

Adviseur minister keurt Maastrichtse studeerbaarheidsplannen vooraf

Op het eerste gezicht lijkt het vreemd. Professor Wynand Wijnen is voorzitter van een landelijke commissie die minister Ritzzen adviseert over de voorstellen van de verschillende universiteiten en hogescholen voor het studeerbaarheidsfonds. In feite kan die commissie dus beslissen aan welke projecten de miljoenen worden toegekend. Officieel doen de vijf leden dat zonder last en ruggespraak. Maar ondertussen heeft de Maastrichtse hoogleraar onderwijskunde de voorstellen van de UM, die nog naar de commissie moeten, al beoordeeld.

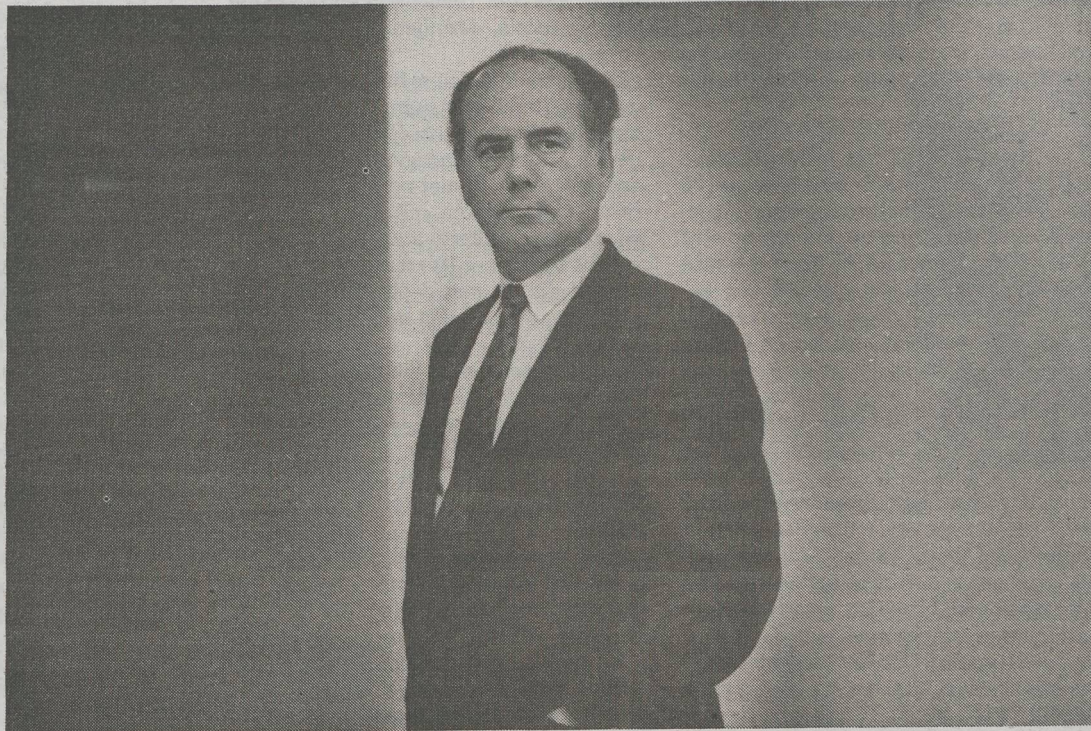
De Universiteit Maastricht wil voor in totaal 4,5 miljoen aan projecten indienen bij het studeerbaarheidsfonds. Voor 2,1 miljoen aan projecten op universitair niveau en 2,4 miljoen miljoen voor facultaire projecten. De verschillende faculteitsraden, de universiteitsraad en het bestuurlijk overleg hebben zich in de afgelopen maanden over de voorstellen gebogen. Vanavond komen ze voór een laatste bespreking in de U-raad waarna ze naar de landelijke commissie-Wijnen worden gestuurd. Alle projecten van de verschillende hogescholen en universiteiten moeten daar voor 1 april binnen zijn. Maar tussendoor zijn de Maastrichtse voorstellen ook nog eens bekeken door een aparte interne commissie bestaande uit U-raadsvoorzitter dr. H. Spoormans, dr. E. Drenthe van de dienst instellingsstrategie en onderwijskundige prof. W. Wijnen. Inderdaad: dezelfde.

Over het werk van deze Maastrichtse commissie-Wijnen wordt nogal geheimzinnig gedaan. Het bestaan wordt niet verzwegen, de namen van de leden wel. Toen één van de U-raadsleden vorige week maandag in de vergadering van de commissie onderwijs vroeg wie nu eigenlijk die commissieleden waren, wist collegevoorzitter dr. K. Dittrich een antwoord te omzeilen. "Dat zijn drie personen die op persoonlijke titel zijn benoemd en het is niet nodig om die namen nog eens te noemen." Niet dat hij dat al eerder gedaan had. In een vergadering van dezelfde commissie twee maanden daarvoor, gebruikte hij een soortgelijke formulering.

Van een bewuste afspraak om die namen geheim te houden, is geen sprake zegt Dittrich. "We hebben die mensen op persoonlijke titel gevraagd, en sommigen vinden het dan niet leuk dat ze bij naam genoemd worden." Om vervolgens bij de vraag naar de dubbele pet op het hoofd van Wijnen te verduidelijken: "Ja kijk, dat bedoel ik nou."

Het argument dat de UM door de adviezen van Wijnen bevoordeeld is boven andere instellingen, vindt hij niet relevant. "So what? Niemand heeft er last van." Volgens hem is er bij de aanvragen voor het studeerbaarheidsfonds geen sprake van concurrentie tussen de instellingen. Elke universiteit heeft recht op een vooraf vastgesteld bedrag uit de grote pot waar oorspronkelijk vijfhonderd miljoen in zat. Om dat ook daadwerkelijk te krijgen, moet de commissie-Wijnen de voorstellen wel goedkeuren. Volgens Dittrich heeft het college Wijnen niet gevraagd vanwege zijn functie maar vanwege zijn reputatie als onderwijskundige. Als Wijnen geen voorzitter van de landelijke commissie was, had het college hem ook voor dit karwei aangezocht.

Maar de persoon in kwestie schat dat anders in. "Ik denk dat ze mij gevraagd hebben omdat ik een idee heb hoe binnen die commissie gewerkt wordt." Wijnen heeft voor elk project proberen aan te geven hoe hij denkt dat de leden van de landelijke commissie er naar zullen kij-



Prof. Wijnen (foto Nelis Tutkey)

ken. Daarbij lette hij zowel op de criteria die daarvoor op papier zijn gezet, als op de manier hoe daar vorig jaar door de commissie mee werd omgegaan. Daarover heeft hij de indieners van de Maastrichtse projecten geïnformeerd, maar wat die vervolgens met zijn adviezen gedaan hebben, weet hij niet.

Dat hij hierdoor zijn onafhankelijkheid als voorzitter is kwijtgeraakt, gelooft Wijnen niet. Hij is ook niet van plan om zich buiten de discussie te houden als in de commissie een Maastrichts plan aan bod komt. "Ik zou niet weten waarom. We kijken met vijf personen naar die voorstellen en vervolgens wordt nauwkeurig opgeschreven waarom een project aan de criteria voldoet of niet. De procedure is betrekkelijk openbaar."

Wijnen heeft inmiddels ook al vooraf naar plannen van andere instellingen gekeken. Welke dat zijn, wil hij niet kwijt. Hij vindt het niet nodig om dat aan zijn medecommissieleden te melden. Hij sluit ook zeker niet uit dat zij eveneens her en der hebben geadviseerd.

Maar dat blijkt niet het geval te zijn. Drs. J. Warps, die door de Landelijke Studentenvakbond is voorgedragen in de commissie-Wijnen, heeft geen enkele onderwijsinstelling van advies gediend. Ook drs. F. Slangen, huidig KRO-voorzitter en voorgedragen door de HBO-raad, is door niemand benaderd. "Ik zou het ook niet doen", zegt Slangen. "Dat lijkt mij niet

geheel zuiver." Collegevoorzitter dr. C. Datema van de Open Universiteit (op voordracht van de VSNU in de commissie) wil geen antwoord geven op de vraag of hij om advies gevraagd is. Maar stel dat een instelling hem in algemene zin iets over de criteria van de commissie zou vragen, dan zou hij daar wel antwoord op geven. "Maar als ze mij zouden vragen om naar een concreet voorstel te kijken, zou ik zeggen: dat ligt niet op mijn weg." Een oordeel over het advieswerk van Wijnen wil hij niet geven. "Een lid van de Universiteit Maastricht weet zelf wel of hij zich beperkingen op moet leggen of niet. Ik mag aannemen dat iedereen de verschillende rollen uit elkaar houdt."

"Ik neem aan dat Wijnen hooguit naar de formele criteria heeft gekeken", zegt KRO-voorzitter Slangen. Daar ziet hij weinig kwaads in. "Wij zijn er als commissie om projecten goed te keuren en niet om ze af te keuren." En als de voorzitter van de commissie universiteiten adviseert zodat ze aan de criteria kunnen voldoen, vindt hij dat niet bezwaarlijk. Hij zou er wel moeite mee hebben als Wijnen het exclusief voor de Universiteit Maastricht zou doen. "Als hij het voor één doet, moet hij het voor allemaal doen."

Jan Buevink

Gemeente trekt handen af van Kamerburo

Het Kamerburo krijgt geen subsidie meer van de gemeente Maastricht. Het stadsbestuur is met ingang van dit jaar gestopt met het overmaken van de jaarlijkse bijdrage van 56.000 gulden. Het bureau, dat hiermee een vijfde van haar inkomsten kwijtraakt, heeft nog geen maatregelen getroffen om dit verlies op te vangen.

De stopzetting van de subsidie kwam voor het Kamerburo niet als een verrassing. Al begin vorig jaar stuurde de gemeente een brief waarin ze deze stap aankondigde. Ook hebben de beide vertegenwoordigers van de gemeente zich teruggetrokken uit het bestuur van de Stichting Studentenhuisvesting Maastricht, die het Kamerburo bestuurt.

Het stichtingsbestuur heeft inmiddels bezwaar aangekend tegen de intrekking van de subsidie en zal in mei tijdens een hoorzitting zijn standpunt toelichten. Mocht de bezuiniging niet van tafel gaan, dan weet directeur S. Braun van het Kamerburo nog niet hoe hij het verlies aan inkomsten moet opvangen. "Dan hebben we een groot probleem." Braun ziet geen mogelijkheden om met een kleiner personeelsbestand de-

zelfde diensten te kunnen leveren. "We zitten al tegen de limiet." Voor een verhoging van het inschrijfgeld voelt hij ook niet. "We zijn vorig jaar al van veertig naar vijftig gulden gegaan. Je bereikt de grens van wat je een student kunt vragen. Anders prijs je jezelf uit de markt." Overigens verwacht Braun voor dit jaar nog geen problemen omdat het bureau kan interen op reserves.

De gemeente Maastricht is sinds de oprichting in 1985 bij het Kamerburo betrokken geweest. Het intrekken van de subsidie past in het nieuwe beleid waarbij het stadsbestuur zich steeds minder gaat bemoeien met de uitvoering van het volkshuisvestingsbeleid. Vorig jaar al beëindigde de gemeente de subsidie aan het Woningburo, dat voor de Maastrichtse corporaties de toedeling van de huurwoningen verzorgt. Volgens een woordvoerder van de gemeente zou het voor de hand liggen dat beide bureaus meer gaan samenwerken.

Jan Buevink

Voorlichting

Wat veel kost is goed. Het is als met een dik boek dat je gelezen hebt. Het is uit, je hebt je er doorheen geworsteld en daarom is het per definitie mooi, of op zijn minst: interessant. Want je kunt het je nu eenmaal niet veroorloven toe te geven, dat je veel tijd hebt verknoeid met een rotboek.

In de winkel liggen drie soorten tortillachips. De een is pittig, de ander krokant en de aankoop van een derde stelt me in de gelegenheid aan een prijsvraag mee te doen. Wat moet ik kiezen? Ik houd van pittig, ik houd van krokant en ik houd van prijsvragen. Er rest maar één ding: de duurste nemen, want dat is de beste - anders had die toch wel minder gekost? Bovendien: goedkope tortillachips smaken naar niks.

Wat eenvoudig te krijgen is heeft weinig aantrekkelijks, zoals we allen uit de dagelijkse slagvelden van de liefde hebben kunnen of zullen moeten opmaken. Makkelijk is moeilijk, goedkoop duurkoop, ver weg dichtbij.

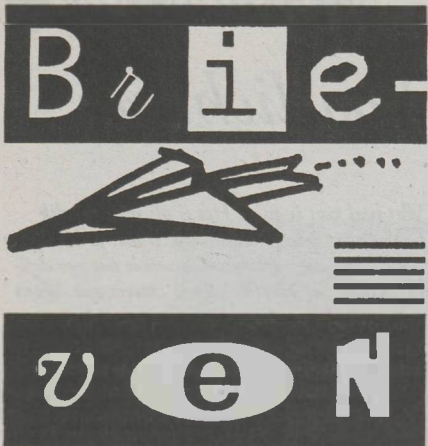
Al deze paradoxen zijn illustraties van een hedendaags ambivalent verschijnsel, te weten: "voorlichting". Het woord zelf is al een toonbeeld van hypocrisie, en omdat het aan de universiteit wemelt van de voorlichters, is het goed er eens even bij stil te staan.

Voorlichting doet alsof ze informatie geeft, maar ze maakt reclame. Ze gaat gekleed in een objectief jasje, maar ze heeft een subjectieve boodschap, een broodnodige boodschap om met Ischa Meijer te spreken. Omdat wij in deze neoliberalen tijden van de universiteit een bedrijf hebben laten maken, en van onderwijs en onderzoek een produkt, moet er geadverteerd worden. Tien jaar geleden had nog niemand het geloofd, maar nu is het de meest vanzelfsprekende zaak van de wereld, dat universiteiten en hogescholen met televisiereclame studenten werven en dat het bedrijfsleven lespakketten voor scholen samenstelt met een schaamteloosheid die tot nu toe in nog geen reclamemedium is vertoond.

Bij sommige, niet-voorgelichte mensen leeft het idee, dat onderwijs en onderzoek iets anders zijn dan tortillachips. Ten onrechte, zo blijkt inmiddels. Er zijn consumentengidsen voor toekomstige studenten, die zich kunnen oriënteren op een informatiemarkt (een echt voorlichtingswoord). Als ze daar naartoe zijn gelokt met behulp van de laatste marketingstrategieën, moet uit de verpakking blijken dat het produkt pittig is en krokant. Er spreken dus als professor aangekondigde hoogleraren en er worden dia's vertoond en soms een boek. Dat laatste wordt oogluikend toegelaten, maar alleen als er volop plaatjes in zitten.

Voorlichting aan de universiteit hinkt op twee gedachten: je moet de studie als "leuk" presenteren - dus niet te moeilijk en te saai, tegelijkertijd echter wel als serieus, dus ook weer niet te makkelijk. Krokant en pittig. De Utrechtse universiteit beroemt zich erop, dat hun studenten hersenen nodig hebben, de Leidse dat ze selecteert. Moeilijk dus goed. Maastricht geurt met haar onderwijs in groepen; wees niet bang, we houden je hand vast. Een gevaarlijke strategie, want makkelijk is goedkoop. Maar het werkt. Voorlichting slaagt erin "de kwaliteit van het produkt over het voetlicht te krijgen". Van docenten wordt, althans aan mijn faculteit, enige voorlichtende activiteit verwacht. Als je niet voorlicht, zo heet het, dan snijd je in eigen vlees. Mij kan het niks schelen. Dan doet er een priemend argument op: Als je niet voorlicht, staat je collega met een tijdelijke aanstelling binnenkort op straat. Wat nu? Eerlijkheid of collegialiteit, ernst of lol, moeilijk of makkelijk? En wat is beter, reclame of voorlichting? Reclame is oplichten onder het mom van voorlichten. Voorlichten is oplichten onder het mom van inlichten.

Maarten Doorman



De redactie behoudt zich het recht voor om brieven in te korten of niet te plaatsen. Brieven zonder vermelding van naam en telefoonnummer worden niet geplaatst

MFV Reflex (2)

In de Observant van vorige week stond een ingezonden brief van Boukje van Casteren en Martijn Phaff over MFV Reflex. Deze brief was zo ongenueanceerd dat een reactie hierop mij in eerste instantie overbodig leek. Toch moesten een aantal insinuaties uit deze brief worden rechtgezet.

Ik denk, als oud bestuurder van MFV Reflex en als lid van de Studenten Fractie Geneeskunde (SFG), een redelijk beeld te hebben van de werkelijke situatie. MFV Reflex heeft nooit gesuggereerd het orgaan te zijn dat de belangen van studenten behartigt. In het verleden is er een duidelijke taakverdeling afgesproken tussen MFV Reflex en de SFG, wat in het kort op het volgende neerkomt. De SFG behartigt de belangen van alle studenten op het gebied van facultair beleid en MFV Reflex behartigt de belangen van individuele studenten.

Het is beter deze twee taken in aparte organisaties onder te brengen, omdat ze niet altijd samengaan. De samenhang tussen het eerste en het tweede deel van de brief is niet helemaal duidelijk, maar ook in het tweede deel staat een aantal punten dat verduidelijking verdient. Blijkbaar zijn de briefschrijvers niet goed op de hoogte van hun onderwerp.

MFV Reflex is een vereniging met 71 actieve leden (geteld vanwege de dies van deze maand). Deze leden zijn allemaal vrijwilligers, zij krijgen dus niet ruim 16.000 gulden per jaar, zoals de twee briefschrijvers samen krijgen voor hun functie binnen de faculteit. Van vrijwilligers kan verwacht worden dat zij fouten maken. Om grote (financiële) fouten in de toekomst te voorkomen is er in 1995

een (altijd dure) accountant in dienst genomen. De begroting voor één jaar bedraagt ongeveer 80.000 gulden. De faculteit draagt hier 16.000 gulden aan bij, waarover ieder jaar verantwoording wordt afgelegd. Door diverse vormen van sponsoring en advertenties komt ongeveer 24.000 gulden binnen. Het overige geld komt uit de opbrengst en van de activiteiten. Deze sponsors weten precies wat ze wel en niet van MFV Reflex kunnen verwachten.

Het idee dat studenten lid worden vanwege de korting bij het Reductiebureau is belachelijk. Men kan ook gewoon lid worden van het Reductiebureau, dit levert dezelfde korting op. Eén op de acht leden is zelfs actief lid en helpt dus mee om activiteiten te organiseren. Een behoorlijk deel dus, zeker gezien het feit dat veel geneeskunde studenten ook bij andere verenigingen in Maastricht actief zijn.

De schrijvers kunnen denk ik niet echt oordelen over de aanwezigheid bij activiteiten van MFV Reflex, aangezien geen van beiden daar ooit gesignaleerd wordt. Het idee dat dit altijd dezelfde mensen zouden zijn wordt onder andere duidelijk tegengesproken door het lustrumgala van afgelopen 14 maart, waar ongeveer 350 mensen (zowel leden als niet leden) aanwezig waren. Ook het gesuggereerde negatief imago lijkt me hiermee uit de wereld geholpen.

Jeroen Keijman
vierdejaars geneeskunde

MFV Reflex (3)

In een ingezonden brief, in de Observant van 20 maart, geven twee studenten hun mening over de Medische Faculteitsvereniging Reflex. Bij een aantal mensen is de indruk gewekt dat het hierbij gaat om het standpunt van de Studentenfractie Geneeskunde. Met nadruk willen wij hier stellen dat in deze brief niet de mening van de Studentenfractie verkondigd wordt. Een goede samenwerking van alle studenten met interesse in ons onderwijs vinden wij erg belangrijk.

Studentenfractie Geneeskunde

MFV Reflex (4)

Boukje van Casteren en Martijn Phaff weten in Observant 26 op voortreffelijke wijze hun kritiek op Reflex te verwoorden.

Het is alleen jammer dat zij in deze brief

voorbijgaan aan de feiten en zich beperken tot enkele, in hun ogen, negatieve zaken die niets met het primaire conflict "belangenbehartiging van studenten" van doen hebben.

Het is jammer dat zij niet vermelden dat Reflex zoveel meer doet dan korting verlenen voor het reductiebureau; dat het ook symposia, lezingen en gala's verzorgt.

Het is jammer dat zij in hun brief een vergelijking trekken tussen Reflex en een dispuut; een faculteitsvereniging met ongeveer zeventig actieve leden en een aanzienlijk aantal niet-actieve leden (precieze aantallen zijn mij helaas niet bekend), een faculteitsvereniging die mijns inziens toch meer levert dan "een gezellig avondje uit met dezelfde ouwe gabbers" en zo nu en dan eens een "bierfestijn".

Het is jammer dat zij die zeventig personen als een laag aantal beschouwen op 1200 studenten van welke er ongeveer 350 co-schappen lopen en waarvan de rest moet zwoegen om met de huidige tempobeurs op tijd hun studie te voltooien.

Het is jammer dat zij terugwijzen naar enige financiële misrekeningen die in het verleden zijn begaan. Men zou er beter aan doen te kijken naar de huidige financiële staat van Reflex en te kijken hoe Reflex na deze financiële misrekeningen er toch weer bovenop is gekomen. Een van de onderdelen van dit proces is een accountant geweest, een maatregel die duidelijk zijn vruchten heeft afgeworpen. Het is jammer dat zij indirect Reflex beschuldigen van het geven van verkeerde informatie aan sponsors en dat zij onze sponsors beschuldigen van kortzichtigheid. Dit laatste met name omdat bepaalde sponsors Reflex al vele jaren steunen. Toch vreemd dat deze bedrijven dan nog steeds niet willen inzien wat voor een "waardeloos dispuutje met slechts enkele leden" ze sponsors; vast mensen die van gekkigheid niet weten wat ze met hun geld moeten doen...tòch?

Het is bovendien jammer dat de bron van het conflict (wie houdt zich bezig met de studentenbelangenbehartiging) volgens de meeste studenten noch door Reflex noch door de Studenten Fractie Geneeskunde gebeurt. Immers de meeste studenten vervoegen zich bij de studie-adviseur die zich vele malen beter heeft geprofileerd als belangenbehartiger dan de Studenten Fractie Geneeskunde of welk orgaan dan ook!!! De Studenten Fractie Geneeskunde die éénmaal per jaar de studentenpopulatie doet opschrikken via verkiezingspostertjes die op de gekste plaatsen worden gehangen om de studenten toch maar te kunnen bereiken,

waarna de Studenten Fractie Geneeskunde uitgewaaid in de verschillende te vervullen functie's weer een vol jaar in de donkere kloof der vergetelheid wegzakt.

Rembrandt van Sprundel,
vierdejaars geneeskunde

"Show me the kwan!"

Graag wil ik reageren op de ietwat summere filmrecensie van Jerry Maguire in Observant 26. Tom Cruise ligt voor me en ik zal hem de kwan geven, waarvan ik denk dat hem toekomt.

In het artikel wordt een beknopte inhoud gegeven van de film, en de Volkskrant en het NRC-handelsblad geciteerd. De mening van de schrijfster zelf is al even platgetreden en weinig taboebreekend als haar beschrijving van de film. Een welbekend 'verplicht nummer', oftewel: ik mis de kwan.

Deze term, in de film geïntroduceerd door de footballspeler Rod Tidwell, zegt zoveel als: respect voor anderen, vertrouwen, vriendschap, *you know...the feeling*. Het is zijn repliek wanneer sportmakelaar Jerry Maguire hem vraagt wat hij mist in Jerry's manier van zaken doen.

Tegenstrijdig is dan, dat Maguire de kwan wel in zijn, uit onvrede met het keiharde zakenwereldje, persoonlijk geschreven rapport promoot, maar dit niet uitdraagt als persoon in de film. Hij pretendeert - in tegenstelling tot zijn werkgever - wel mee te leven met zijn cliënten; doet dit vervolgens niet. Zelfs in zijn privéleven maakt hij het uit met zijn verloofde omdat hij iets mist (de kwan), maar liegt hij vervolgens Dorothy Boyd het bed in, omdat hij verliefd is op haar zootje. Nu is de kleine jongen ook om op te vreten, maar zij houdt oprecht van Maguire en dat doet pijn. Het is dan ook stil in de zaal.

Natuurlijk biedt een typisch Amerikaanse film een weinig verrassend plot, echter, het gaat hier duidelijk om de inhoud, de kwan. Niks lekker wegdromen bij Tom Cruise, maar opletten en leren over het leven.

Mieke Baltus
Studente IB

Docenten leren bij?

Waar men op het ogenblik aan de UM ook komt, het gonst van de docentprofessionalisering. Dat is natuurlijk geen toeval, want sinds vorig jaar moeten de universitaire opleidingsprogramma's studeerbaarder worden gemaakt en daarvoor heeft Ritzen een aantal goed gevulde troggen geld weggezet. Iedereen weet hoe de academische varkens zich in zo'n situatie gedragen. Studeerbaarheidsfonds betekent ook dat het niet gaat om misselijke bedragen. Zo wordt bij gezondheidswetenschappen meer dan één miljoen gulden uit deze trog geslobberd voor het compenseren van docenten die geprofessionaliseerd worden.

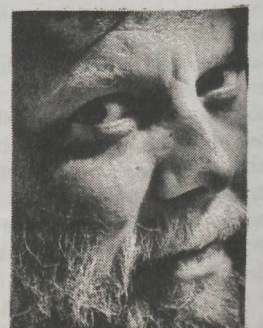
Even een begripsbepaling. Docentprofessionalisering betekent: de docenten moeten deskundiger, vaardiger worden. Ze moeten dus wat leren. Een docent wat leren? We zitten hier al dicht bij een interne tegenspraak. Waarom zouden we de docenten eigenlijk moeten professionaliseren? Hebben ze dan zo'n grote invloed op het leerproces van de studenten? In de 19e eeuw hield de Engelse polymaat Francis Galton een enquête onder geleerden en hoezeer die ook onderling verschilden, één ding hadden ze gemeen: aan hun docenten hadden ze helemaal niets gehad. Was het niet - iets korter geleden - onze eigen Professor Wijnen die met klem betoogde dat docenten de studenten meestal alleen maar van het leren afhielden? Misschien een tikkeltje overdreven, maar toch hielden we aan dat uitgangspunt ons mooie en effectieve PGO over. "De student en het leerproces centraal, niet de docent en het onderwijzen!", is dat niet de hoeksteen van de onderwijsfilosofie van de UM? Is de hele docentprofessionalisering dan geen afgoderij? Waar is Mozes als je hem nodig hebt? Heeft recent onderzoek deze grondslagen van het PGO wellicht naar de

prullenbak verwezen? Maakt de docent ineens wel veel uit? Nou, nee. Zo is de invloed van de tutor op de uiteindelijke toetsprestaties indirect en niet erg groot. Colleges zijn geen effectieve voertuigen om kennis over te dragen. Docenten weten dat donders goed, maar ze kunnen het collegegeven niet laten. Ze zijn er gek op. Het college is immers de plek waar de docent schittert en zijn ijdelheid kan botvieren. Dan is er nog onderwijsblokjes maken, inderdaad een activiteit die echt uitmaakt. Helemaal overbodig zijn die docenten dus nog niet.

Het is daarom best nuttig om een cursus taken maken te volgen of een kleine tutortraining. Dat gebeurt ook voor alle nieuwe medewerkers bij de UM. Voor de rest leer je de bijbehorende vaardigheden het best door veel met collega's te oefenen, niet door nog een hele bak cursussen te volgen. Dat wordt al helemaal twijfelachtig wanneer men zich afvraagt wie die docentprofessionaliserende cursussen gaat verzorgen. Jawel, de interfacultaire vakgroep O&O. Die groep doet goed onderzoek, is belangrijk bij de onderwijsvaluatie en de evaluatie van studieresultaten, maar praktisch onderwijs geven? Daar dringt zich toch het in de Angelsaksische wereld gevlugelde woord op: "Those who can do, those who can't do teach, and those who can't teach are in educational research". Bij geneeskunde gaan die straks het nieuwe personeel zelfs zes dagen lang lastig vallen. Men kan gereede twijfel hebben of de nijvere trainers en vormers van O&O wel het gezag hebben (laat staan de ervaring) om docenten veel te leren. Bij mijn weten zijn vakdidactici alom extreem ineffectief in het onderwijzen van vakwetenschappers. Als je dan toch per se de kwaliteit van het werk van docenten wil verbe-

teren, kan het ook anders? Best wel. Wie wat wil leren over college geven hoeft niet de cursussen "Presenteren 1 t/m 5" te volgen, maar kan de tijd beter besteden door regelmatig de colleges van collega's te bezoeken (goede en slechte!). Wil men de tutorrol leren, laat nieuw personeel (of kneustutoren) een paar maanden in de onderwijsgroepen van een echt goede tutor erbij zitten. Voor dat soort dingen hoeft niets ontwikkeld te worden, het kost geen grote bakken geld. Dat is dus een nadeel. Wat je ook doet, er blijft één waarheid overeind: een goede docent is een enthousiaste docent, een gedreven leraar. Die zijn er maar een paar, ook aan de UM. Daar helpt geen onderwijsdossier, onderwijskwalificaties of studeerbaarheidsfonds aan.

Louis Boon, decaan psychologie



Spiegeltje, spiegeltje aan de wand, wie is het mooiste in studentenland?

Het lijkt wel mode. Overal duiken trosjes studenten op in identieke gele, blauwe of oranje polo-tjes, gekleurde jacks of T-shirts. Opdrukken refereren vaak aan een desnoods zelf verzonden Griekse of Romeinse oudheid, of een rijk Rooms verleden. Ergens op een mouw wordt nog een biermerk of een kroeg vermeld. Studenten onderscheiden zich het liefst collectief, en zo goedkoop mogelijk. Levert dat nu veel moois op?

De meeste verenigingen en disputen waren gaarne bereid hun jasjes, dasjes en kostuumpjes te vertonen. Alleen het dispuut Artemis liet weten wel kleding, maar "geen interesse" te hebben.

En St. Servatius liet ons op weinig christelijke wijze in de kou staan.

Roulette Pasmans, mode-ontwerpster uit Maastricht, kan maar weinig variatie ontdekken in de parade die bij Observant langs marcheerde. "Veel hetzelfde. Donkerblauw." Veel afwijkende ontwerpen waren er al evenmin te bewonderen. Polotruinen, blouses, jacks en bestuurspakken, allemaal wijd en enigszins hobbezakkerig. "Het zijn kleren die altijd te krijgen zijn", luidde het dodelijke commentaar van Pasmans, die zelf van top tot teen in het zwart gaat, inclusief mega-bril. "Waarom doen jullie niet de moeite iets origineels te bedenken?" verzuchtte ze. Het argument "geen geld" vond ze "een goedkoop smoesje". "Ze durven niet. Ze werken allemaal op safe."

Zo zijn de bestuurspakken van Tragos, Banalitas en Circumflex, hoewel niet goedkoop, ook zeker niet origineel te noemen. Ze ogen nog traditioneler dan mijn grootvaders trouwkostuum. "Wat donker, haast bedompt", dacht ook Roulette, die het idee van maatwerk uit België echter wel aantrekkelijk vond. "Waarom maak je je kleren niet zelf?" vroeg ze opgewekt aan de studenten. "Op de markt kun je goede stof krijgen." Ze werd aangestaard alsof ze van Mars kwam.

tekst: Agnes Sommer

foto: Franco Gori

mode commentaar: Roulette Pasmans

Circumflex: "Even een panty uitwassen, klaar!"

Nanette Aghina (22, gezondheids-wetenschappen) is bestuurslid van Circumflex. Ze draagt ambts-halve een pak: jasje, rokje, bloesje, giletje, chokertje. Er hoort een donkerrode sjerp met penning bij.

"Wij zijn een traditionele vereniging, dus dan draag je als bestuur een bepaald beeld uit. We vormen een eenheid, dus dan moet je ook allemaal hetzelfde dragen. Als je in een bestuur zit heb je veel externe activiteiten: sponsoring, ontmoetingen met andere verenigingen in het land, of in Maastricht, binnen de universiteit. Het is een traditie binnen Circumflex om donkerblauw te dragen. De heren gewoon driedelig, de dames mogen zelf hun pak uitkiezen."

Dus ging ze met haar medebestuurlid de stad in. Bij Amici kochten ze jasjes en rokken, de blouse komt van Hout-Brox, het gilet van Mexx. "Het is heel moeilijk om een gilet te vinden, dus dan ga je bij een mannenzaak langs." Alles zelf betaald: "Je weet gewoon als je in het bestuur stapt dat de eerste maand heel duur is. Daarom moet je ook goed zoeken naar een pak, anders kost het zoveel geld! Het moet geen wol zijn, want dat is te warm en het gaat pluizen. Het moet ook geen plastic zijn, of honderd procent polyester, dat glimt. Dan zie je er zo goedkoop uit."

"De eerste keer dat ik het aan had en in de spiegel keek, dacht ik: 'Zo'. Ik heb in ieder geval een pak gekocht dat past bij mijn figuur. Een rokje is mij niet helemaal vreemd en dit is goed. Maar het is niet zo

Links bestuur Circumflex, rechts de oranje sweater van de pr-commissie



dat je geloofwaardiger bent als je een pak draagt."

Het bestuurspak wordt vaak gedragen: "Borreltijd, aan het begin van het jaar, met nieuwjaar, naar sponsors of universitaire aangelegenheden. En iedere avond op de soos is er een bestuurslid in pak aanwezig. Vies op de soos? Valt mee. Wij vrouwen hebben het gemakkelijk, even een panty uitwassen, klaar. Het meeste gaat toch over de benen. Jongens moeten hun broek dan helemaal laten stomen."

"Ieder lid van Circumflex heeft een tenue de ville: een rokje met een jasje of een nette broek met een jasje. Tenue de ville wordt gedragen bij inauguraties, openingen, borrels." Het mag ook mini zijn. "Als het je staat, moet je het vooral doen." Geen jurk. "Dat wordt bijna niet gedragen."

"Soms komen er wel eens mensen bij wie

je twijfelt aan hun smaak. Zo'n geruit jasje met een gestreepte stropdas." Dat gaat niet ongestraft: zo iemand mag wel rekenen op een ongevraagd kledingadvies. Alles in het nette, natuurlijk. Iets in de trant van: "Ik zou het niet doen." Ook heren in John de Wolf-blousen zijn niet echt welkom. "Dat zal dan niet gezegd worden, maar het is niet echt smaakvol." Circumflex is niet echt strikt, vindt Nanette, maar als iemand bijvoorbeeld op een Dies verschijnt in T-shirt en spijkerbroek zijn er talloze manieren om te zorgen dat dit niet meer voorkomt. "Beetje underdressed, hè?" of "Heb je de uitnodiging niet gelezen?", zijn enkele mogelijke collegiale terechtwijzingen.

"Als je de allereerste keer tenue de ville aan moet, dan vraag je advies aan een ouderejaars. En als je het een keertje gezien hebt, dan weet je het wel."

Studentenroeivereniging Saurus: vieze jasjes

Ernst Brand (21, geneeskunde) komt met zijn toeter binnen. Hij heeft zojuist gecoached. Zelf komt hij door het bestuurlijk werk voor Saurus niet meer aan roeien toe. Met de studie geneeskunde is hij op schema: hij heeft de verplichte tien studiepunten die van de temponorm overblijven na aftrek van bestuurscompensatie, al binnen.

Brand draagt een opvallend vies rood jasje. "Het klopt ook van geen kanten", laat de trotse eigenaar zien. "De knopen zitten aan de binnenkant en het is nog een damessluiting ook."

Bij de oprichting van een studentenroeivereniging krijgt het eerste bestuur jasjes, legt Brand uit, die vervolgens nooit meer vervangen of gewassen mogen worden. Het volgende bestuur erft de jasjes van hun voorgangers. Hij laat de binnenkant van de zijne zien. Op de vuile en verstelde voering staan met viltstift vier namen gekalkt. Brand is de vijfde eigenaar. Als zijn plicht erop zit, mag hij zijn naam aan het rijtje toevoegen. "O ja, wassen mag wel, maar alleen in Maaswater", herinnert hij zich. Zelf is hij er nog niet aan toe gekomen. Voor herstelwerkzaamheden worden veelal moeders ingeschakeld. "Mijn jasje gaat nog wel", vindt Brand. "Het jasje van de kroegcommissaris is er erger aan toe: daar staat de schimmel op. Dan moet je je toch afvragen of dat nog leuk is."

Zijn das heeft ook betere en vooral schonere tijden gekend. "Dat ligt meer aan mij dan aan de vereniging", bekent de drager, en vertelt in één moeite door dat bij hem wel een streepje door de das loopt, maar dat wedstrijdroeiers een streeploze mogen kopen. Op de soos. "Ze zijn enorm trots op die dingen", vertelt hij. "Ze vinden mijn das maar niks." De dames dragen chokers, van hetzelfde



Het vieze rode bestuursjasje van Saurus, de gele jas van de Lichte Heeren 8+ en de groene ploegblouse van de Veloceraptors

materiaal.

Het vieze jasje wordt niet bij alle gelegenheden gedragen: voor borrels en dergelijke staat het bestuur een bordeauxrood giletje ter beschikking. De Sauruskleuren zijn rood en wit, dus het overhemd moet wel wit. "Wij zijn niet streng in wat je wel en niet aan mag. Tenue de ville? Dat is onze gilet misschien. Op de sociëteit lopen we ook niet in jasje-dasje."

Voor de wedstrijdroeiers zijn er wedstrijdpakjes: een wit T-shirt met een rood soort luierbroekje. (Helaas niet op de foto; afwezig wegens wedstrijd elders.) Verder kunnen de ploegen ploegtruien aanschaffen. Brand vindt het een goed teken als ploegen een trui kopen, en er ook een aan de coach geven. "De teams die het eerste truien hebben, zijn het fa-

natiekst." Ze geven zichzelf namen als 'gevaar', 'bruut', TUC, DETAIL (Don't Even Think About It, Ladies). Waar ze zo'n trui vandaan halen is de zaak van de ploeg: "De Wibra mag, maar elders ook. Daar letten we niet zo op."

De das kost vijftiengulden. Hij heeft net collegesjaals besteld in Engeland, "de originele college-scarfs, in de verenigingskleuren". Die zullen wel veertig of vijftig gulden per stuk gaan kosten. "We zijn bezig met sponsoring, maar je moet prioriteiten stellen: scarfs of palen voor de boot. Nu doen we de boot eerst." Een andere keer misschien de kleding. "Hoewel een buitenstaander zal zeggen: wat doet een streepje meer of minder er toe. Het is een hulpmiddel om je vereniging stevig te houden."

Aegee: "Vanwege de Europese connectie"

Martijn Tamineau (22) is PR-verantwoordelijke en vice-voorzitter van de Europese studentenvereniging Aegee, afdeling Maastricht. Hij is derdejaars student fiscale economie.



Aegee-polo in donkerblauw met geel

Geen pakken voor het Aegeebestuur. Ze dragen donkerblauwe poloshirts met gele opdruk, de kleuren van Europa. Het is niet eens verplicht: "Je moet gewoon aantrekken waar je je prettig in voelt." De vereniging heeft vertakkingen in honderdvijftig Europese steden, waaronder alle Nederlandse universiteitssteden. Maastricht is niet de fanatiekste op kle-

(Lees verder op pagina 8 kolom 1)

ten voor een AO onderzoek, organisatiestudenten voor een organisatieonderzoek naar bedrijfsprocessen, marketingstudenten voor een marktonderzoek en berichtgevingstudenten voor een kosten/opbrengstenberekening...

KOKO

- 2 apr: workshop jongeren met de OC-kroeg
- 3 apr: bertjes-inauguratie

NSEM

- 3 apr. 20.30u informatie-avond. De bedoeling is om studenten in te lichten over wat NSEM zoal doet. Wil je meer weten kom dan naar de Oude Tweebergenpoort 2.

JFV OURANOS

Komende activiteiten:
- De meerdaagse excursie gaat dit jaar naar Edinburgh van 5 t/m 11 mei. Deze excursie kost f375,- voor leden en niet-leden f415,-

RKSV Servatius

Servatius is een studentengezelligheidsvereniging met een levensbeschouwelijke grondslag. Sociëteit "In de Fortuin", Boschstr.97, tel. 043-3211126. Postadres: Postbus 97, 6200 AB Maastricht.

SIB-Maastricht

Studenten- en Jongerenvereniging voor Internationale Betrekkingen, ook wel Dutch United Nations Students Association (DUNSA). SIB-adres, Oude Tweebergenpoort 2, K0.002, Postadres: Postbus 616, 6200 MD Maastricht

TAFELSTRAAT

- 6 apr: 10.30u. Viering Cellebroederskapel; thema "Ik maak er woorden van". Voorg. Joen Drost m.m.v. Vocal Group van Stef Grit.

Universitair Milieu Platform

Voel je er ook iets voor om de UM milieuvriendelijker te maken? Het UMP probeert echt iets te doen! Kringlooppapier op kopieerapparaten, milieumokken i.p.v. plastic bekertjes, biologisch eten in de mensa: we kunnen echt iets bereiken.

CWSV.ORAKEL

* De orakelkamer is open op maandag, dinsdag, donderdag en vrijdag van 13.00-14.00 uur. Kom langs voor alles wat je altijd hebt willen weten of voor een sappige versnapering! Ook kunnen de vergaderingen bijgewoond worden; deze zijn in principe openbaar en worden aangekondigd op het Orakelprikbord.

EFM Algemeen

De Economische Faculteitsvereniging Maastricht (EFM) is een faculteitsvereniging met als doel het behartigen van de belangen van de studenten Economie, Econometrie, Fiscale Economie en Internationale Bedrijfskunde in de ruimste zin des woords.

EFM-displays

Voor informatie over EFM-activiteiten zie de EFM-display op de Abtstraat 4. Deze display staat boordevol informatie over: lezingen, bedrijfsbezoeken, workshops en andere activiteiten van EFM en al haar aangesloten verenigingen.

Kantooruren Hoofdbestuur

maandag - vrijdag van 10.00 tot 12.00 uur

EFM-AGENDA

Aequilibrium
24 april: Lecture on the future of American welfare state
COMAX
16 april: borrelpresentatie KPMG & Morett Ernst & Young
17 april: voorlichtingsdag Post-doctoraal
24 april: symposium beloningssystemen
29 april: Inhouse dag Joanknecht & Van Zelst
EFM Imperator
3 april: MNO Internet management game
22 april: Seminar Legal Aliens

6-13 april: Frankfurt Banking Tour
23 april: Workshop verzekeringen Nationale Nederlanden MMA
24 april: Congres Marketing Interfaces
St. Studieprojecten EFM
25 maart: Symposium Cuba Sigma
22 april: Technische analyse & K.T. strategie
25 april: Bezoek Deutsche Bank

Reflex: Symposium "Tussen de oren?....."

Op woensdag 16 april 1997 vanaf 12.00 uur tot 21.00 uur organiseert de Commissie Lezingen van de Medische Faculteitsvereniging REFLEX aan de Universiteit Maastricht een symposium met als titel "Tussen de oren?.....". Het symposium zal handelen over de relatie tussen psyche en soma.

Symposium VBGK

Op dinsdag 8 april organiseert de VBGK het symposium 'daders of slachtoffers?'. Tijdens dit symposium wordt het fenomeen 'dader' vanuit verschillende kanten belicht (o.a. sociaal-culturele, gedragswetenschappelijke en biomedische).

FdGW AGORA

De enthousiaste groep actieve leden houdt zich bezig met het bevorderen van de kwaliteit van het onderwijs, de belangen van studenten GW en MGK en goede contacten tussen de universiteit en studenten.

FIRST Maastricht

FIRST Maastricht is de studievereniging voor alle studenten fiscale economie en fiscaal recht. We houden ons bezig met het organiseren van, onder andere, lezingen, bedrijfsbezoeken en borrels.

JSV IMPERATOR

25 mrt Dublinborrel voor als je nog mocht twifelen over de unieke Dublinreis van 2 tm 10 Mei, met oa bezoek aan het parlement en de universiteit. 28 maart einde inschrijvingsmogelijkheid.

Jus et Sanitas organiseert symposium

De evaluatie van de Wet bijzondere opnemingen in psychiatrische ziekenhuizen (BOPZ) nader bekeken. Lezingen worden gehouden door: prof. mr. F.C.B. van Wijnen, prof. mr. J. Legemaate, mr. C.M.M. Vleugels, drs. R. Rotteveel, dhr J. Jongeneelen.

HOVO

Universitaire cursussen voor "ouderen", zonder toelatingseisen en zonder examenplicht; informatie en aanmelding bij coördinator HOVO-UM, tel: 3883550/3885131.

STUDIUM GENERALE

NUSSBAUM: 'DE FILOSOF ALS THERAPEUT'

Lezing door mw. prof. dr. M. Verkerk, hoogleraar ethiek van de zorg, EU Rotterdam. In haar boek 'The Therapy of Desire' (1994) verdedigt Martha Nussbaum de idee van een op de praktijkgerichte en door mededogen bewogen filosofie.

WETENSCHAPSWINKEL

De Wetenschapswinkel bemiddelt bij het vinden van student-onderzoekers of afgestudeerden zonder betaald werk voor onderzoeksvragen van niet-commerciële maatschappelijke organisaties.

- Problemen t.a.v. de erkenning van Nederlands diploma bejaardenverzorgende in Duitsland (GW).
- Effecten van de Wet Voorzieningen Gehandicaptten (en veranderingen in eigen bijdrage-regelingen) op de inkomens van gehandicaptten in Maastricht (Economie).

SPORT

Miv 1 april a.s. is de balie van LV&S verplaatst naar de Informatie balie van de dienst Studentenzaken in de hal van de Lenculenstraat. De openingstijden zijn: ma t/m do 11.00-12.30u en 13.00-16.00u, vr 10.00-12.00u.

Jazzdans

Ilt eerdere berichten start de nieuwe cursus jazzdans op ma 7 apr a.s. De kosten zijn f50,-.

Tennis-outdoor

7, 8 en 10 apr starten er weer tennis-outdoor cursussen op de tennisbanen van LTV Heugem. Kursusduur: 6 lessen van 1 uur. Kosten f30,-. Inschrijven bij buro LV&S. Sportkaart verplicht.

Zaalvoetbaltoernooi

22 apr start het zaalvoetbaltoernooi. De speelavonden zijn di en do in de maanden april, mei en juni. Inschrijven buro LV&S vóór 17 apr. Sportkaart verplicht.

S(TENNIS) parkkaart

Via LV&S kun je in het bezit komen van een parkkaart waarmee je kunt tennissen op de 4 banen van LTV Heugem van 1/4 t/m 30/9 1997. Deze kaart kost voor nieuwe Stennisleden f33,75 ipv f85,- (sportkaart verplicht).

Bokkerijdersloop

Op 21 apr om 18.00u start de Bokkerijdersloop om 18.00 in sportpark Jekerdal. Sportkaarthouders gratis, niet-sportkaarthouders f3,- p.p. Inschrijving via LV&S.

Maastrichtse Studenten Zeilvereniging Lagakari

Lente-intro (gratis!!!). 17 en 24 apr borrel om 21.00u in d'n Avanceur met een leuke activiteit. Wil je meer weten kom dan langs !!! 19 apr gaan we zeilen op de Maas. Wil je lid worden dan zijn de kosten t/m okt f50,-.

Schermen

Tgv haar eerste lustrum organiseert Masincontro op 28 mrt het NSK Schermen te Maastricht en op 29 mrt het derde internationale St. Servaes Toernooi.

Dutch Mountains

De wielren-trainingen zijn weer begonnen! We starten elke di en do om 16.30u bij Sporthal Randwijck. Vanaf 1 apr starten we op di om 16.30u en op do om 18.00u. Do 3 apr is de officiële seizoensopening. Op ma 7 apr is er een info-borrel om 20.30u in de Preuwerij (Kakeberg 6).

MaasSAC

MaasSAC is een bergsportver. die zich niet alleen bezig houdt met klimmen, maar ook eens per maand een gezellige borrelavond organiseert met vaak interessante lezingen over de bergsport. Op 26 mrt organiseert de Café-commissie van de MaasSAC een dialezing van Paul Dobbelaar.

Cultuurwetenschappen
Voor kopij: I. van de Leur, Fac.Bur. Kapoenstraat 2, tel. 33883473.

Openingstijden onderwijsbalie:

* maandag van 10.00-10.30 uur (vóór het college van jaar 1);
* dinsdag van 10.00-10.30 uur (vóór het college van jaar 2);
* donderdag van 15.15-15.45 uur.

N.B.: De onderwijsbalie is gesloten van 31 maart t/m 04 april (Paasvakantie).

2e Jaars studenten: Let op!

Mis hem niet, de tracé-voorlichting. Noteer alvast in je agenda: woensdag 23 april. Nadere informatie volgt via dit bulletin, je postvakje en de publicatoren.

Deadline inschrijven onderwijs jaar 1/2 - Roostervoorkeuren

2e En hogere jaar studenten die 1e jaars onderwijs en 3e en hogere jaars studenten die 2e jaars onderwijs in blokperiode 6 willen volgen dienen zich hiervoor in te schrijven middels het daartoe bestemde inschrijfformuliere (verkrijgbaar) bij de onderwijsbalie uiterlijk maandag 14 april 1997.

Herkansingen

Raadgepleeg de publicatoren voor een overzicht van alle herkansingen van blokken en practica van het 1e en 2e jaars. Schrijf je steeds tijdig in bij de onderwijsbalie! Ook een overzicht van de inleverdata van 1e en 2e herkansingen van de schrijfpodrachten hangt op de publicatoren.

Computerruimte CWS

De computerruimte is in principe geopend als volgt: maandag, woensdag en vrijdag van 09.00-17.00 uur; dinsdag en donderdag van 09.00-21.45 uur. Het computerlandschap is gesloten op 16 april van 10.30 - 12.30 uur.

Alweer spinazie

Jeffrey en de paardenstaartjes



Zes uur, de tafel staat gedekt, in een grote, vervallen en vervuilde keuken. Aan dat laatste kunnen de meisjes niets doen. Die verheugen zich er juist op de boel binnenkort eens te gaan opknappen. Een leuk zeiltje op de vloer, het lugubere gat in het plafond dicht en een lijk verf op de muur, dan ziet het er weer heel anders uit, belooft Rowena. Vier meisjes met blonde paardenstaartjes weer vandaag: Rowena, Eva, Caroline, Mara.

Jeffrey komt binnen in een duffelse jas. Hij is van zichzelf al tamelijk imposant, maar in deze kleding kun je helemaal niet meer om hem heen. De boerenbonte kopjes op tafel worden met sinaasappelsap gevuld, iedereen zit al en Rowena staat enigszins besluiteloos te teuten met een schaal vol spinazie met plakjes ei erover. Of ik ook melk wil. Nee, dank je. Jeffrey moet weer op om de pasta af te gieten.

Een meneer met een paar oorringetjes en een duf hoofd komt binnen. Of hij even mag koken. Hij draagt een pakje margarine en een zakje van de slager. Hij mag meeëten als hij wil. De jongeman kijkt enigszins achterdochtig naar de spinazie en besluit zich bij zijn shoarmavlees te houden.

Inmiddels heeft Rowena opgeschept. Ik heb dit al eens gegeten. Of een variant ervan. Spinazie met room, boursin, spekjes, champignons. Maar toen zat er geen ei over. Niet dat het veel uitmaakt; het glijdt toch naar binnen als Gods woord in een ouderling. "Weten jullie dat dit mijn ontbijt is?" informeert Jeffrey. Ik kan het nauwelijks geloven, tenzij hij 's morgens met zijn diner begint.

Het is hier een openbare gelegenheid. Alweer een meisje dat zo meteen komt koken. Ook zij wordt uitgenodigd mee te eten. Ze is heel beleefd. Het lijkt haar lekker, maar nee, haar jaarclub komt eten. Of de staartjes soms naar een Tequilaparty willen, op de kroeg. Rowena mag geen tequila. Vroeger mocht ze ook geen pasta, vanwege haar darmen, maar toen bleek het aan de saus te liggen. Ze kan niet tegen tomatensaus met gehakt. De jongeman aan het fornuis galoppeert de keuken uit, een bordje rijst en een koekenpannetje vlees in de hand. Wij



St. Pieterstraat 32 (foto Philip Driessen)

willen. Niet voor zichzelf natuurlijk, maar voor de nachtclub in de bonbontent. De meisjes vragen zich af hoeveel dat op zou leveren: "Misschien wel tien gulden per uur", denkt Rowena. "Voor oppassen krijg je vijf gulden en voor schoonmaken twaalf." Pikant ligt daar dus ergens tussen in, vermoedt ze.

Daar komen de toetjes. Op keurige katenschoteljes ligt een plensje yoghurt waarin zorgvuldig een paar schijfjes banaan zijn gevleid. Caroline gaat al schuddehendend en spuitend met de slagroom rond. Ze is gelukkig niet zuinig. De yoghurt is zo mager dat hij blauw ziet en ook nog geheel suikervrij, dus een beetje spuit kan geen kwaad.

Mara en Eva waren van plan zich te gaan bewegen op muziek. Niet in de keuken helaas, maar in groepsverband, elders. Ze overwegen echter er vanaf te zien, want de strikjespasta zit hen nog in de keel. Terwijl wij de yoghurt naar binnen lepen worden de tartaartjes voor de jaarclub gebakken.

Agnes Sommer

Maastrichter Studentenspinazie van Rowena

voor zes personen:

- 2 pakken diepvriesspinazie
- 1 groot bekertje crème fraîche
- 400 gram spekjes
- 4 uien
- 1 bakje champignons
- 4 gekookte eieren
- 1 pakje Boursin
- 1,5 pak vlinderpasta ("eigenlijk is 1 pak genoeg")

Spekjes bakken, uien en champignons erbij. Spinazie in een ovenschaal in de magnetron tot het warm is. Crème fraîche er door roeren. De gebakken spullen eveneens er door. Boursin en eieren erop. Warm opdienen.

Agenda

donderdag 27 maart

Beppie Kraft en vrienden, populair concert, Vrijthoftheater, 20.15
De Laatste Dagen, toneel, Toneelacademie, 20.30
Leo Cuypers Cyclus, jazz, Lösstheater, 21.00

vrijdag 28 maart

Jesus Christ Superstar, popconcert, Vocal Group 'Get real' e.a., Bonbonnière, 20.00
Beppie Kraft en vrienden, populair concert, Vrijthoftheater, 20.15
Johannes Passion, Camera Musica Mosana, St. janskerk, 20.30

zaterdag 29 maart

Is dat nou netjes?, bewegingsvoorstelling, Toneelacademie, 12.00 en 15.00
Beppie Kraft en vrienden, populair concert, Vrijthoftheater, 14.30 en 20.15

zondag 30 maart

Singing in the Rain, musical, Melody Music Prod., Vrijthoftheater, 20.15

maandag 31 maart

Piet Noordijk Kwartet, jazz, Kumulus theater, 21.00

dinsdag 1 april

Ruth Jacott, theaterconcert, Vrijthoftheater, 20.15

woensdag 2 april

Lunchpauzeconcert, Mireille Heijljes, Vrijthoftheater, 12.30
Masterclass, toneel, Toneelgroep Amsterdam, Vrijthoftheater, 20.15

Exposities

Beelden van Verlangen - Colons uit Afrika / Afrikacentrum, Rijksweg 15, Cadier en Keer, 31 mrt t/m 29 jun. Ma t/m vr 13.30-17.00; zo 14.00-17.00

The Spiral Village - expositie samengesteld door Francesco Bonami / Bonnefanten Museum, Avenue Ceramique 250, t/m 25 mei. Di t/m zo 11.00-17.00

Fred Breebaart, Theo Kuijpers en Jan Tinholt - schilderijen; Hermien Buytendijk - keramiek / Galerie Artisan, Grote Gracht 43, 29 mrt t/m 3 mei. Di t/m za 13.30-17.30

Ad Theuws - geschilderde panelen / Kamer van Koophandel, Maasboulevard 5, t/m 28 maart. Ma t/m vr 8.30-16.00

Films - Speelweek: 27 maart t/m 2 april

FILMTHEATER LUMIÈRE, Bogaardenstraat 40b

Microcosmos, dag. 20.00 en 22.00

The People vs. Larry Flint, dag. 20.30

Foreign Land, dag. 21.00

Fargo, vr en za 22.45

CINÉ-K, Bernardusstraat 13

Il Postino, dag. 21.00

CINEMA PALACE, Wycker Brugstraat 1

Shine, dag. 18.15

Metro, dag. 14.30, 18.00 en (beh. ma) 21.15

Romeo and Juliet, dag. 21.15

Jerry Maguire, dag. 14.30, 18.00 en 21.00

101 echte Dalmatiërs, dag. 14.30

Sneak Preview, ma 21.00

PATHÉ MAASTRICHT, Wilhelminasingel 39

101 echte Dalmatiërs, dag. (beh. do en za) 13.15 en 16.00; za 14.00 en 17.00

Space Jam, dag. (beh. do en za) 13.25 en 16.10; za 14.10 en 17.10

The English Patient, dag. (beh. za) 13.00, 16.45 en 20.45; za 14.00, 17.45 en 21.45

Fierce Creatures, dag. (beh. za) 13.20, 16.05, 18.50 en 21.35; za 14.05, 17.05, 19.50 en 22.35

Star Wars, dag. (beh. za) 13.05, 15.50, 18.35 en 21.20; za 13.50, 16.50, 19.35 en 22.20

Metro, dag. (beh. za) 18.45 en 21.30; za 19.45 en 22.30; do ook 13.15 en 16.00

Jerry Maguire, dag. (beh. za) 13.10, 15.55, 18.40 en 21.25; za 13.55, 16.55, 19.40 en 22.25

Michael Collins, dag. (beh. za) 18.40; za 19.40; do ook 13.00 en 15.50 en do, vr en zo ook 21.30

The Devil's Own, ma, di en wo 21.15

De steeds terugkerende patronen van de housecultuur

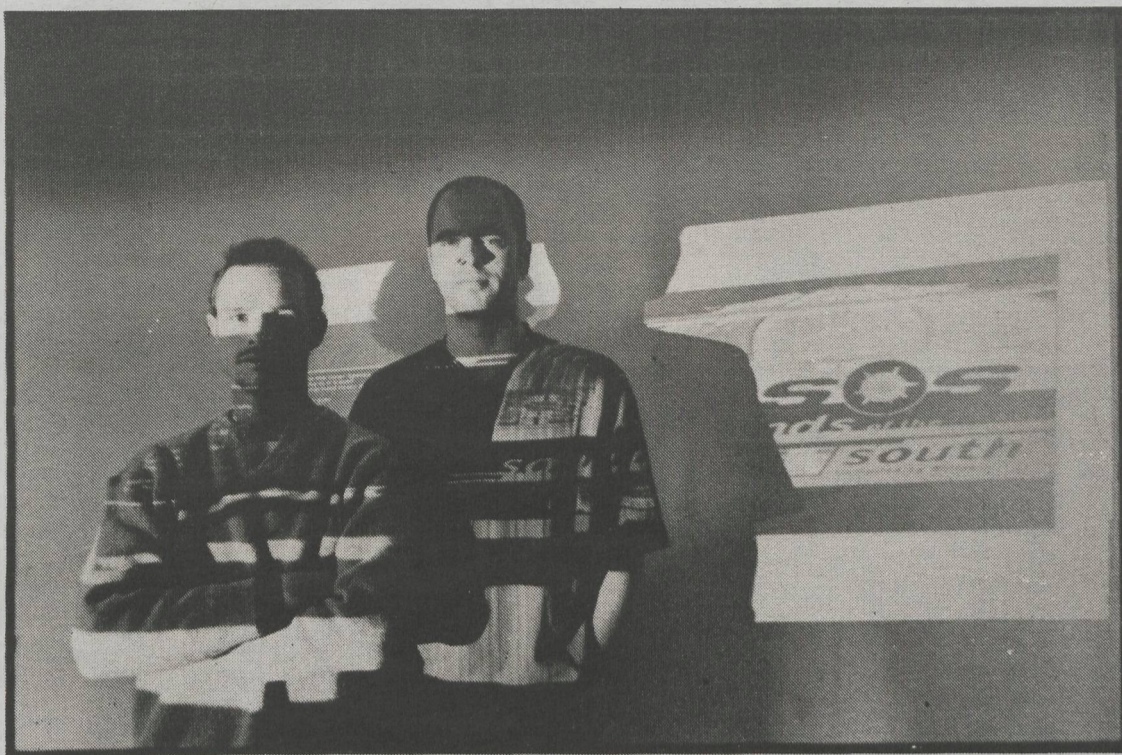
'Boem boem boem'

De geur van vers zweet vermengt zich met weëige wietdampen. Felgekleurde lichten flitsen door donkere rookwolken. Keiharde muziek. Eerst rustig, ritmisch gescratcht, dan langzaam versnellende beats, doordreunend tot in je ribbenkast. Op de dansvloer schudden lichamen, zwaaien armen onbeheerst, volgen voeten de repeterende beats.

Een onweersbui, daar valt de houseparty van afgelopen vrijdagavond in het Kumulustheater misschien wel het beste mee te vergelijken. Dj Robert de la... Gauthier sleept de dansende menigte mee. Als hij joelt of klapt, volgt het publiek hem na. Even geniet hij van zijn succes. En buigt zich dan weer over het scratchen, het toevoegen van een basje of het ingenieus mixen van twee platen. Discjockey spelen anno 1997 is veel meer dan achter elkaar plaatjes draaien.

De 32-jarige Canadese discjockey zat enkele uren voor dit housefeest aan een tafel op het Kumuluspodium. Samen met zes anderen schetste hij een beeld van de housemuziek en het cultuurtje er omheen. Insiders zijn het; mensen uit de housescene zelf. Of beter gezegd: mannen uit deze scene. Dit panel telt geen vrouwen, hoewel zij evengoed achter draaitafels en in designstudio's te vinden zijn, zo verzekeren de 'house-mannen'. Vergeten uit te nodigen?

Uiterlijk zijn deze housers allerminst kleurrijk. De panelleden gaan donker gekleed en zien er absoluut niet extravagant uit. Interviewer Paul 't Lam is met zijn vrolijk gekleurde stropdas nog de frivolste van het gezelschap. Slechts op de volle tribune is zo hier en daar een flit-



send gekleed meisje met brutale vlechtjes of geperoxideerd haar te ontdekken. Kaalgeschoren koppen in trainingspak zijn pas later op de dansvloer te bewonderen.

Typisch Nederlands zijn deze gabbers, wier dansstijl, het zogenaamde hakkuh, aangepast is aan de snelle en agressieve muziek (tot wel 220 beats per minuut). Maar aan deze subcultuur worden deze avond weinig woorden gewijd. Gabber lijkt bijna *not done*. Dj Pete, die tijdens de talkshow ter illustratie jungle, drum 'n' bass, garage, en andere housestijlen laat horen, heeft niet eens gabbermuziek bij zich. Een jongen uit het publiek om-

gekeerd petje, wijde broek- geeft na even aandringen een kleine gabberdance demonstratie.

Gabbers zitten er niet in het panel. Wel 'mensen uit de intelligente house', aldus de flyer. Hoofdzakelijk Maastrichtenaren: designers, een computeranimator, een smartdrugwinkelier, een producer, een dj en een verkoper van 'house-instrumenten'. Dit zijn de makers van de house-illustratie, omschreven als 'een werkelijke onwerkelijkheid'. Basis voor deze 'nieuwe wereld' is hun eigen ervaring met drugs. De cd-hoesjes en flyers die de jongens van Stoere Binken Design ontwerpen, tonen idyllische landschappen, gestileerde

René en Jeroen van Stoere Binken Design (foto Philip Driessen)

techno-steden en uitvergroete cellen. Computer animator Camiel Feij kiest dezelfde thema's voor zijn beeldende reis door een fantasiewereld. In het theater hangen ook grote felgekleurde schilderijen van Roger Stemkens. Hij schildert onder andere celdelingen

Steeds terugkerende patronen, maar dan net een beetje anders, dat lijkt het streven van deze housers. De herhalingschept orde in hun imaginaire wereld. Maar alleen repetitie zou saai worden, daarom zijn er subtiele veranderingen aan gebracht binnen het vaste patroon.

Zo werkt dat ook in de muziek. Een strakke drum uit de computer zorgt voor de orde. Door aan de knoppen te draaien van een elektrisch apparaatje dat 'drie nul drie' heet, klinkt de muziek telkens anders. Techno-winkelier Harold de Kinderen laat horen dat een tafel vol apparaten, knipperende lichtjes en snoertjes veel lawaai kan maken. "Muzieklessen zijn niet nodig, het enige dat je voor het maken van dit soort muziek moet hebben is ritmegevoel", vindt De Kinderen.

Dat wil niet zeggen dat de muziek altijd even boeiend is. "De verrossing van de house heeft de muziek leeg gemaakt", vindt producer Etienne Overdijk. Om te laten horen dat het ook anders kan produceerde hij de cd *Sounds of the South*, waarop louter muzikanten uit 'the southern Dutch techno scene', uit Limburg dus, hun geluiden laten horen. Vrijdagavond werd het eerste exemplaar van deze cd officieel weggegeven. Beluisteren van deze cd in je eigen woonkamer irriteert niet alleen de burens. De sfeer van een houseparty wordt door computergeluiden en het dreinende 'boem-boem-boem' niet opgeroepen. Daarvoor is veel meer nodig dan alleen muziek.

Tineke Oosterloo

Star Wars opgelapt

Afgelopen donderdag ging *Star Wars* opnieuw in première. Twintig jaar geleden kwam het origineel uit, dat een daverend succes bleek. Nu is de film opgeknapt met technieken die toen nog niet mogelijk waren.

Geïnspireerd door oudere science fiction-films als *2001* schiep regisseur George Lucas in zijn film een fantastische wereld, waarin helden à la *Flash Gordon* de hoofdrol spelen. De plaats van handeling, de ruimte, is toepasselijk aangekleed met futuristische schepen en wapens; de tijd lijkt echter meer de Middeleeuwen te zijn. Een prinses, een aankomend ridder, een magiër en een vrijbuiters gaan samen op pad. Dat pad wordt gekruist door de meest onwaarschijnlijke levensvormen. Een prachtig staaltje van de diversiteit aan ruimtewezens die bedacht zijn voor de film is te zien in een café-scène, die weer zo uit een western geplukt lijkt te zijn. Voor zijn loopbaan als regisseur begon, was George Lucas antropoloog. Die kennis over volkeren wordt in *Star Wars* vermengd met elementen uit diverse filmgenres.

Over het origineel was de regisseur destijds niet helemaal tevreden. Het publiek was echter zo enthousiast dat er een complete cult ontstond. *Star Wars*-adepten verschenen zelfs uitgedost als een van de hoofdfiguren in de bioscoop. Van George Lucas' ruimtewereld zijn rollenspelers afgeleid en er werd natuurlijk een massa merchandise op de markt gebracht. "Het is als met de Beatles en de Stones", zegt liefhebber Hemmo Smit. "Of je houdt van *Star Wars*, of je houdt

van *Star Trek*. En niet van allebei."

De film die haar eerste première slechts in 35 bioscopen beleefde, vormde een doorbraak voor het genre 'science fiction met special effects'. De effecten kwamen uit de maatschappij Industrial Lights and Magic van George Lucas zelf. ILM is nu in Hollywood de belangrijkste leverancier van special effects. Met mogelijkheden die de computer tegenwoordig biedt zijn in de nieuwe versie van *Star Wars* de geluidseffecten verbeterd en zijn in sommige scènes figuren toegevoegd. Er is zelfs een complete scene bijgekomen, waarin Han Solo, gespeeld door een frisse, jonge en debuterende Harrison Ford, een confrontatie heeft met zijn wormachtige schuldeiser Jabba the Hutt. In de originele opname loopt Han Solo om Jabba heen, in de nieuwe scene kan hij hem op de staart trappen. Jabba vertrekt dan zijn gezicht in een computergestuurde pijnlijke grimas. Verder zijn er nogal wat monsters bijgekomen, die het decor wat opfleuren. Alle kleine technische foutjes zijn bijgewerkt en het geheel is er op vooruitgegaan. Ingrijpende veranderingen in de verhaallijn of het uiterlijk van de film zijn er niet. Het vernieuwen van de film kostte ongeveer tien miljoen dollar, dat komt dicht in de buurt van de productieprijs van het origineel.

Harrison Ford heeft na zijn rol in *Star Wars* goed geboerd. Een ander jong gezicht in de film is dat van Mark Hamill alias Luke Skywalker, die later Mozart vertolkte in *Amadeus*. De meeste hoofdfiguren die in de eerste film van de *Star Wars*-trilogie opduiken, blijven ook in de volgende films; *The Empire strikes back* en *The return of the Jedi* verwickeld in de strijd van de rebellen tegen de 'evil empire'. Op het eerste gezicht lijken de



verhoudingen vrij simpel in elkaar te steken; goed tegen kwaad en niet al te complexe figuren die daartussen een positie innemen. Alleen Han Solo is een beetje eigenzinnig voor een held, maar dat maakt hem wel weer sympathiek, tussen alle plichtsgetrouwe strijders. In de volgende films blijkt dat echter dat iedereen een min of meer geheimzinnig achtergrond heeft. Goed en kwaad blijken bloedverwanten te zijn.

Iedere twee weken zal het volgende deel van de drie films verschijnen. Het uitbrengen van de opgefriste trilogie is ei-

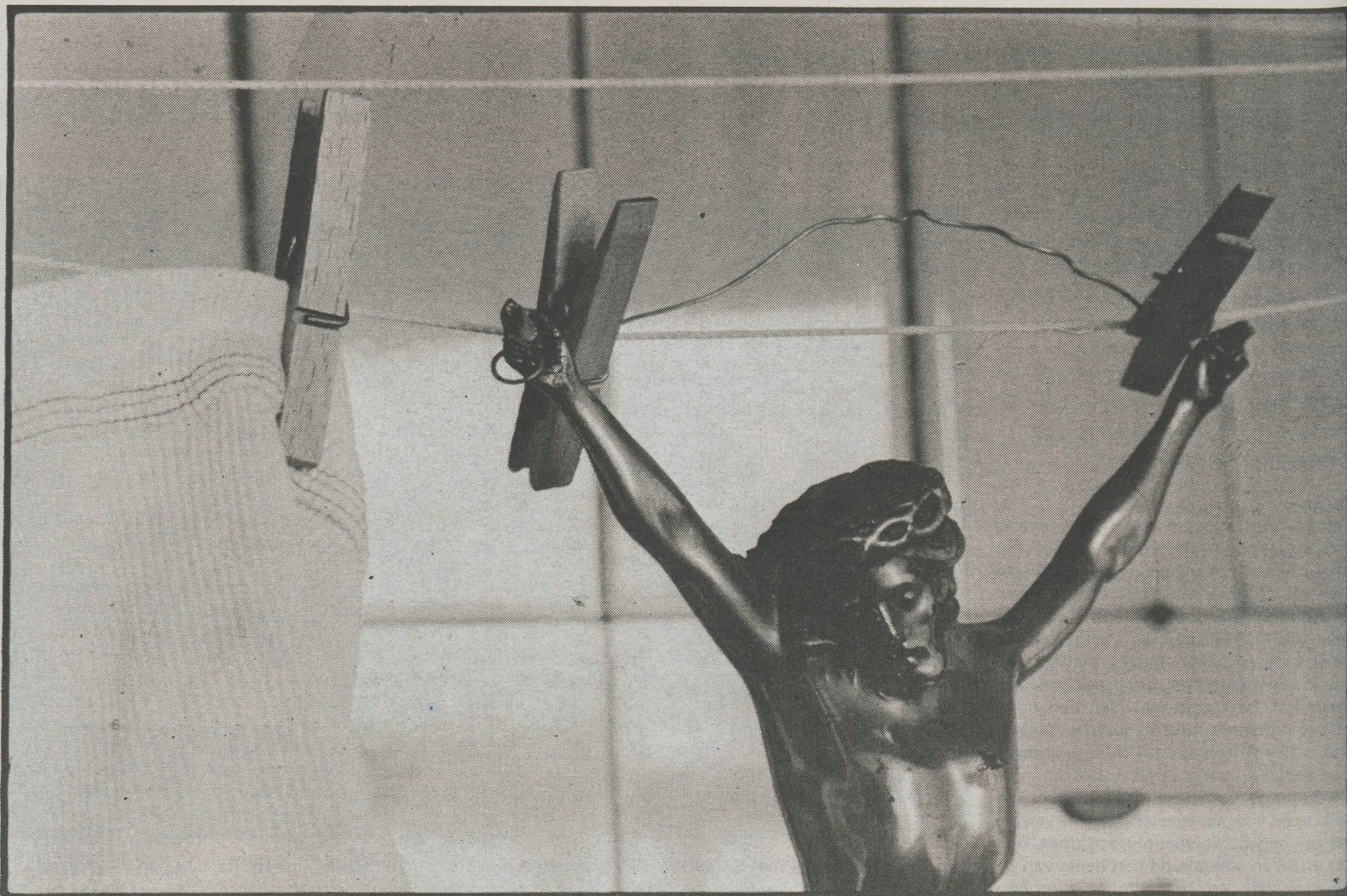
genlijk een wegbereider voor de nieuwe films; alweer een drieluik, waarin uit de doeken wordt gedaan wat er aan *Star Wars* vooraf ging. Misschien zal Ewan McGregor, bekend uit *Trainspotting*, hier in gaan spelen. George Lucas heeft sinds 1977 geen film meer geregisseerd, maar is blijkaar weer herrezen.

Lotte Asveld

Pathé; *Star Wars t/m 9 april*, *The empire strikes back*: 10 t/m 23 april, *The return of the Jedi*: 24 t/m 8 mei



U hoeft deze week geen taak te maken. U heeft vrij. U heeft net als ik paasvakantie.



God is overal (foto Philip Driessen)

Wijzelf over God

De Cellebroederskapel: brandende kaarsen, ongemakkelijke kerkbanken en vage flarden halleluja-muziek. De juiste ambiance voor een goed gesprek over God. Deze keer zijn wijzelf de deskundigen, heeft Studium Generale besloten. Iedereen mocht meedoen, op woensdag 19 maart. Er hebben zich honderdvierenveertig mensen ingeschreven, waarvan het merendeel blijkbaar toch heeft besloten om Ajax te laten prevaleren. Wijzelf zijn misschien met ons vijftigen, een heterogeen gezelschap: jong en oud, met en zonder habijt, toga, Ichtus-hemd, omgekeerd boordje, of juist punkend kuifje.

BERICHT UIT MAASTRICHT

Wij zitten in kringen rond degenen die er toch net iets meer van weten: een non, een priester van de Russisch Orthodoxe kerk, een boeddhist, een peloton Ichtus-leden, een mevrouw van het Joods Ontmoetingscentrum, Ariane Hendriks, een kluitje van Tafelstraat 13, een moslim, een meneer van De Deur. Gespreksleider professor dr. Frans van Wijmen is "open en blanco" gekomen, zegt hij. Hij is vermoedelijk de enige. Iedereen stelt zichzelf voor, alsmede de God die hij of zij heeft meegenomen. Er is niemand bij wie dat samenvalt. "Zijn er nog atheïsten in de zaal?" informeert Van Wijmen. Twee melden zich. Na enige aarzeling stijgt het aantal tot zes. Voordat het de spuigaten uit gaat lopen springt een Ichtus-meisje al op om te getuigen. "Schepper", "enorm groot", "een persoon, een vader die van mij houdt". Zo denkt Ichtus erover. "Mmm, mooi", zegt Van Wijmen zonder een spier te vertrekken. De volgende meent dat God "echt dingen doet". De Tafelstraat: "God is een stem die ik versta uit de geschiedenis van Israël. Die soms duidelijk is en soms niet." Van Wijmen vindt het allemaal maar mooi. De boeddhist van het Instituut Tibetan spreekt met een charmant accent. "In Boeddhisme is niet zoiets als God", giechelt hij. Hij doet zijn best, maar het is een beetje moeilijk uit te leggen wat boeddhisme is. De Russisch Orthodoxe figuur uit Luik heeft vrijwel onafgebroken de blik hemelwaarts gericht. Of eigenlijk naar een engeltje, hoog aan een halve pilaar. "Ik ben een zuster en religieuze", verklaart de non.

Van Wijmen: "Dat zien wij."

Voor zuster is God een persoon.

Van Wijmen: "Kunt u dat eens verder aankleden?"

Zuster denkt niet dat God minder is dan wij, dus dan moet Hij een persoon zijn.

Van Wijmen: "Kan het dan geen abstractie zijn?"

Zuster: "Dan zouden wij meer zijn."

Van Wijmen heeft wat moeite met deze logica, en geeft het publiek gelegenheid. Wij vinden God vooral in onszelf terug. "Het deel in mij dat oneindig is", kraait een mevrouw.

"Mogen atheïsten ook meedoen?" vraagt Van Wijmen langs zijn neus weg. De mevrouw met het deel in zichzelf vindt het moeilijk zich in een atheïst in te leven.

"Nou, toch interessant om eens te proberen, misschien", raadt de gespreksleider haar aan.

Daniël is van De Deur. En van de God van Abraham, Isaac en Jacob. Zo'n vier jaar geleden is hij opnieuw geboren, door de geest. Vandaar dat God zijn Vader is.

Van Wijmen: "En die Deur? Een draaideur?"

Daniël: "Jezus zegt: ik ben een deur." Het omgekeerde is volgens hem niet waar.

Dan mogen de exoten: IIsé is moslim, dus Allah is groot. De Joodse mevrouw heeft ook geen Godsbeeld. "Het jodendom is een doe-godsdienst. De Joodse God is geen meneer of mevrouw." De priester van de Orthodoxe kerk komt met een orthodoxe donderpreek: "Als u vraagt wat God is, dan moet u bij Marx zijn. De afgodenaren, die weten precies wat God is." Hij

had al zo zijn twijfels over deze avond, en ziet die nu bevestigd. "Gaan we een beetje filosoferen of gaan we spreken over Jezus?"

Zuster Janine ziet haar kans schoon en poogt een wig te drijven tussen "wij Christenen die in de drieëenheid geloven" en de anderen. De drieëenheid van Ichtus knikt ijverig. Een leuk kuifje uit de zaal blijkt een steile Gristen-punk en put zich uit in een bloedstollende getuigenis. Het is hier ieder voor zich, en God vooral.

Van Wijmen poogt het eens over een andere boeg te gooien: "Willen we niet allemaal een beetje God zijn?"

Wijzelf: "Nee hoor." Klaar. Afgedaan. Er staat een taalkunstenares op. Met wijdsse gebaren declameert ze: "Een verlangen. Een onuitsprekelijk verlangen. En meer zeg ik er niet over." Gelukkig maar. Een jongeman put zich uit in zelfgebreide vaagheden. Hij ziet er uit als een blonde God. Jammer dat hij zijn mond open doet. Een roodharige dame verschaft ons weer wat vaste grond onder de voeten met behulp van een bijbelcitaat, waarvoor ze zich ook nog verontschuldigt: "Ja, ik wil niet al te precies zijn." Van Wijmen stelt haar gerust: "Nou, het is wel fijn dat we het allemaal straks op kunnen zoeken, thuis."

Daniël: "Wie wil God zijn, dat is ook belangrijk. Hoe wil Hij dat wij over Hem denken", verduidelijkt hij. Want we hadden al besloten dat niemand God wilde zijn, zelfs geen beetje.

De Russisch Orthodoxe priester wordt steeds chagrijniger: "Straks komen we om elf uur naar buiten met een God waar iedereen het over eens is. Maar die God is er dus niet, dat heeft de geschiedenis bewezen."

De atheïste voelt zich zeker bemoedigd, en roept uit dat ze niet begrijpt wat de openbaring "realiteit-geschiedkundig" inhoudt.

Zuster Janine: "Wij houden ons met God bezig en Hij met ons. Dat is het."

Van Wijmen: "Het is dus heel simpel?"

De atheïste ziet haar kans om te scoren en eist bewijzen.

Zuster: "Als ik God zou zijn, zou ik zeker eens proberen mens te worden, om me te openbaren." Ichtus heeft ook bewijzen: een bijbelcitaat. Toelichting: "Het betekent dat het waar is. Gewoon een historisch feit."

Na de pauze roept de gespreksleider op tot meer beleving en minder getuigenis. Meer uit de onderbuik. Een mevrouw begint meteen maar weer over het formaat van God: "De hele atmosfeer om me heen, zo groot is ie. Meestal begint het met de zon. Maar meer van binnen dan van buiten. Alleen liefde." Het Ichtus-meisje zorgt er voor dat we weer snel bij Jezus Christus uitkomen. Tot ergernis van Ariane Hendriks, die er op wijst dat geloven niet altijd feest is. "Juist zo'n verhaal over iemand die voor mij gestorven is, vind ik niet zo prettig. Daar heb ik niet om gevraagd." Dat Hij dood zou gaan was ook helemaal niet de bedoeling, legt zuster Janine uit. Een meisje wil wel proberen Ariane uit te leggen hoe essentieel het lijden is.

"Waar blijven de dieren", vraagt de boeddhist. "Die lijden ontzettend." De Luikse priester vindt het wel genoeg nu. "We doen allemaal dogmatische uitspraken en de christenen slaan de niet-christenen om de oren. En van Jezus gaan we nu op de zeehondjes over."

Daar weten wij wel wat op: "Was God in Srebrenica, bij de Hutu's en de Tutsi's?"

"Ja", klinkt van achter uit de kapel, waar de declamerende dame alweer klaarstaat, met geheven vinger en gedragen stem. "God is daar waar het kind wordt opgehangen. Daar in Auschwitz."

"Er is zo weinig liefde", klaagt de rode dame. Ze was "betrokken bij een vredeswandkleed voor Srebrenica". Het hielp echt, al duurde het wat lang. Tot slot mag het Ichtus-meisje nog even uit de bijbel citeren. "En het is helemaal niet zo dat wij christenen intolerant zijn, waar we wel vaak van beschuldigd worden."

"Wat zou God er van vinden?", vraagt Daniël zich nog steeds af.

"God zou het vast prima vinden", denkt Van Wijmen.